

[Ole Bjørn Kraft.]

Flaadens Skibe løser, angivet vor Vilje til at hævde vore Neutralitetsrettigheder med de Midler, som staar til Raadighed. Formaalet maa ikke være mindre klart for de indkaldte Styrker af Hæren. Det maa det først og fremmest ikke af Hensyn til det indkaldte Mandskab. Det er ikke et ringe Offer, denne Del af vore Landsmænd maa bringe ved en maaske aarelang Indkaldelse. Der maa ikke et Øjeblik hos dem kunne herske Tvivl om, at det er en meget nødvendig og meget alvorlig Gerning, der kræves af dem, og det kan kun gøres dem klart paa een Maade, ved at man, saa længe de er inde, anvender dem saaledes, at de selv faar en Forstaaelse af, at det, de her er med til, det er en Styrkelse af Landets Mulighed for at hævde sin Neutralitet, at deres Indkaldelse ikke er en formel Ting, at de blot skal være til Stede, men at de udøver en Statsgerning, som er betydningsfuld, og som de kan se for deres Øjne gennem de Ting, de bliver sat til at udøve.

Det er af stor Betydning, ikke blot for Landet, men ogsaa for den Ungdom, det drejer sig om. Vi har fra Sikringsstyrken i 1914—18 sørgelige Erfaringer for, hvilke slette Følger Soldaternes Lediggang kunde medføre. Jeg tænker, at de Forældre, der i denne Tid ser deres unge Sønner gaa ind til disse Indkaldelser, maaske for manges Vedkommende tænker tilbage paa deres egne Erfaringer, og de har maaske ikke været de bedste, og derfor er det Krav, det ærede Medlem Hr. Brorsen talte om, berettiget ogsaa ud fra det Synspunkt, at man maa have Sikkerhed for, at den Ungdom, der kommer ind, faar Klarhed over, baade at det er en alvorlig Opgave, de er sat til, og at det tilrettelægges saadan for dem, at deres Karakter ikke svækkes, men styrkes gennem den Tid, de udøver Soldatergerningen.

Det maa ogsaa ske af den Grund, at der ikke kan være Tvivl om, at der nu stilles langt større Fordringer til Neutralitetens Bevarelse end f. Eks. under den store Krig. Jeg skal ikke komme længere ind herpaa, men jeg vil dog gerne ved et enkelt Citat fremhæve, hvorledes man uden for vore Grænser ser paa Spørgsmaalet om Neutralitetens Hævdelse — jeg haaber, jeg har den højtærede Formands Tilladelse til et kort Citat. I „Militärwissenschaftliche Mitteilungen“ i dets Augustnummer 1939 skriver den tyske Admiral Gladisch:

„Nødvendigheden af ægte Neutralitet, der for disse Stater“
—han taler om Østersøens neutrale Stater—

„kan blive en Forudsætning for deres Bestaaen, skulde for dem indeholde Tvingen til Anskaffelse af Krigsmidler for at kunne beskytte og i givet Tilfælde at kunne forsvare den. Neutraliteten indebærer ikke blot Rettigheder, men den omfatter ogsaa haarde og uafviselige Pligter.“

Derfor, og det er naturligvis Hovedgrunden efter vor Opfattelse, er det bydende nødvendigt, at vore Forberedelser til og Iværksættelse af Neutralitetsforsvaret saa hurtigt som muligt bringes til den højeste Grad af Effektivitet. Vi er her ved det helt centrale Spørgsmaal. Neutralitetspolitikken er det danske Folks Samlingsmærke, den er i denne Tid vor Alvor, og om dens Hævdelse og Gennemførelse som en Forudsætning for vor Selvbestemmelsesret, Frihed og Fred samles alt, hvad vi ejer af Vilje og Evne til statslig og folkelig Uafhængighed, men for at denne Vilje og denne Evne til Hævdelse af Neutraliteten, til Forsvar for vore Rettigheder og til Opfyldelse af vore Pligter, kan komme til fuld Udfoldelse, er det nødvendigt, at man virkelig paakalder Folkets Kraft, og det kan kun ske ved, at Regeringen gaar i Spidsen ved ikke at lade nogen af de Opgaver ligge uløst, hvis Løsning er en Forudsætning for, at vor Neutralitetspolitik kan blive respekteret og Forudsætningerne for dens Bevarelse betragtes som opfyldt.

Det er ikke længere nødvendigt at føre noget Bevis for, at den Udenrigspolitik, som er Danmarks og Nordens, kun kan gennemføres i Forbindelse med en Forsvarsordning. Jeg tror, at vi er naaet et stort Skridt frem i Retning af Enighed herom, og jeg haaber, at det vil lykkes at naa til fuld Enighed herom. De Foranstaltninger, som er blevet gennemført fra Regeringens Side: Luftmaalskytsets Opstilling i de sydlige Egne af Jylland og paa vore Skibe, Indkaldelsen af disse Sikringsstyrker og ikke mindst maaske Gennemførelsen af de vidtrækkende Foranstaltninger til Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Luftangreb, er jo Bevis for, at vi forbereder os til at kunne møde en Situation, hvor vi vil hævde vor Vilje og vor Politik over for enhver, der vil søge at sætte sig ud over den og tiltage sig en uberettiget Fordel. Men naar dette er Tilfældet, saa maa Skridtet ogsaa tages fuldt ud, thi Halvhd og Vaklen vil kun give Anledning til Misforstaaelse og Fare, det er derfor, vi lægger saa afgørende Vægt paa, at ogsaa de Omraader, som omfattes af dette Lovforslag: Spørgsmaalet om Befalingsmændene, Spørgsmaalet om de ind-